

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Świecki

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Jolanta Włostowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2014 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w sprawie **M. W.** skazanego z art. 258 § 1 k.k. i innych,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego, od postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 23 maja 2013 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 21 czerwca 2010 r., M. W. został skazany za popełnienie przestępstw z art. 258 § 1 k.k. i innych, za które wymierzono mu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 6 lat próby i oddano go w tym okresie, na mocy art. 73 § 2 k.k., pod dozór kuratora sądowego.

Postanowieniem z dnia 23 maja 2013 r., na wniosek kuratora sądowego, Sąd Rejonowy w L., na podstawie art. 75 § 2 k.k., zarządził wobec M. W. wykonanie kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Postanowienie to nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 25 lipca 2013 r.

Kasację od postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 23 maja 2013 roku, wniósł Prokurator Generalny zaskarżając je w całości na korzyść skazanego

M. W. Autor kasacji zarzucił „rażące naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 3 § 1 k.k.w. w zw. z art. 178 § 1 k.k.w., poprzez wydanie wobec M. W. przez Sąd Rejonowy postanowienia o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności, orzeczonej wobec ww. z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wyrokiem Sądu Okręgowego, podczas gdy właściwym do wydania tego postanowienia był Sąd Okręgowy, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.” W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co powoduje jej uwzględnienie w całości na posiedzeniu w trybie przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k.

Przypomnieć należy, że od dnia 1 stycznia 2012 r. kwestię właściwości funkcjonalnej sądu w zakresie orzekania w przedmiocie wykonania orzeczeń i warunkowego zawieszenia wykonania kary określa art. 3 § 1 k.k.w., zgodnie z którym Sąd, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, jest właściwy również w postępowaniu dotyczącym wykonania tego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 sierpnia 2012 r., sygn. II KK 211/12, LEX nr 1220800; z dnia 5 kwietnia 2013 r., sygn. II KK 406/12, OSNKW 2013, z. 8, poz. 67; z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. IV KK 101/13, LEX nr 1303277).

Wydanie więc w dniu 23 maja 2013 r. przez Sąd Rejonowy postanowienia w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego naruszyło właściwość funkcjonalną sądu, co stanowi bezwzględną przyczyną odwoławczą wskazaną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k., która to norma, na mocy art. 1 § 2 k.k.w. znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu wykonawczym.

W związku z tym, Sąd Najwyższy uwzględniając kasację, uchylił zaskarżone postanowienie i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, jako sądowi właściwemu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

